

Ами ты О царь Ироде! Какъ не си размыслилъ, съ какво намереніе е дошла при тебе тѣзи прелестница. А помысли О царю! Приличали на твоего царско лице и на твоего достоинство, да ти играе такъвази блѣдница? Нали трѣбваше, да събирешъ пророцы, свѣщенници и учени челоуѣцы, не да са напиешъ и да ти играатъ, но да са разговорить съ тѣхъ за ползатъ на твоего царство, и на твоите подданицы, които сѣ отъ бога предадени на тебе. Защо не помысли какъва бѣше Давидъ, и какъ дѣла за себе си: козненавидѣхъ дѣла, собраніе љблѣкнѣющихъ и съ нечестивими не сѣдохъ. Защо не си послѣдовалъ добрымъ примѣръ на този преславный царь? Но ето сичкиа свѣтъ гледа, защо не си направилъ тѣй: защото твоа умъ былъ потопенъ къ женски прелести, а твоата память была вгнѣзена къ тѣлесны сладости. И кмѣсто да мыслишь Давида, ты си мыслилъ Сарданапада и Нинавитенете, и си пожелаалъ да са уподобишь на тѣхъ.

Но давидиме какъво дѣла оци евангелистъ, играла дѣла, онаа мома и харесала на Ирода. Дѣмай оци напредъ божественный евангелисте, дѣмай и не замлъчай: тога рече царя на моматъ: искай отъ мене какъво щеешь и азъ съ каѣтва са обѣщавамъ какъ ще ти дамъ и до полкинатъ отъ моего царство. О беззаконный Ироде! За тѣй ли ти дади богъ царство, да го харизкашь на една беззаконница за игра? Искай, дѣмалъ отъ мене какъво щеешь. Но чакайте сега да видиме, тѣзи безсрамница какъво ще иска за трѣда си отъ царь Ирода? Да ли ще поиска да свободи нѣкого челоуѣка отъ смѣръ, да пѣсни нѣкого затворника отъ темницатъ, да предстои за нѣкои обидими и озлобленны челоуѣцы, да испроси отъ царя нѣкомъ помощъ за сиромасыте? Ахъ! нѣма, нѣма отъ това нити едно. Не поискала тѣзи ехидна, да ожики и свободи нѣкого, но искала да умори и погуби, и то кого? свѣтилника на свѣта, свѣтаго Іоанна крестителя. Искамъ рече, да ми дадешъ на блюдо главатъ на Іоанна крестителя. О безсрамна и безстрашна мома! искала онаа главъ, коато самъ Иродъ почиташе, и съ голѣма сладость слѣшаше. Искала онаа главъ, коато была удивленіе на ангелыте и челоуѣцыте. И кой бы вѣркалъ чи Иродъ ще исплани нейното љбако исканіе? И какъ не станаха онаа тысящници и старѣйшини, които вѣха на трапезатъ, да възпратъ царя отъ тѣзи зла работъ? Нали сичките знааха чи това е противно и на божиа и на челоуѣческия законъ? Знааха, но при высоките дѣрорве такъвози аскателство жиздѣ: защото оци цо стоатъ при господаря, тѣ похвалаватъ неговыте грѣшки предъ него, като най избраны добринны, за тѣй и господаря пада къ такъвизи беззаконіа. Но слѣшайте сега какъво дѣла свѣтый евангелистъ, Тога царя проводи целатина къ темницатъ, дъ отъ сѣче главатъ на свѣ-